

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

Before ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਸਰਲਾ ਸ਼ਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 132-ਡੀ ਅਤੇ 133-ਡੀ.

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXV)- ਐੱਸ. 13 ਅਤੇ 21—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਖੰਡ II, ਅਧਿਆਇ 1 -ਈ - ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 - ਨਿਯਮ 10, 11 ਅਤੇ 12 - ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ-ਕੀ ਕਥਿਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1955, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੌਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੇ 13. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਅਦਾਲਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰਸ, ਖੰਡ II, ਅਧਿਆਇ 1-ਈ, ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਜਦਕਿ ਨਿਯਮ 11 ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਚਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਮਾਦਾ ਵਿਭਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਔਰਤ ਵਿਭਚਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਹੈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਭਚਾਰ.

ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ! 1908 ਦੇ ਐਕਟ 5 ਦੇ 110, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਜੇਸ਼ੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ, 1965, ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ।

ਰਾਧੇ ਮੇਹਨ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ।

ਐਸ ਐਸ ਚੱਢਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1965 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੰ. 32-ਡੀ ਅਤੇ 33-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਦਿੱਲੀ, 5 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (ਐਕਟ 23) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1955), ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ । ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਡੀ.ਕੇ. ਸਿਆਲ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦੋਨਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਰਲਾ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਤਲਾਕ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੈ। 1 ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਰਲਾ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 152-ਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੱਟਣ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਿਯਮ 10, 11 ਅਤੇ 12 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ! 1955 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ, ਵਾਲੀਅਮ II, ਚੈਪਟਰ I-E, ਪੰਨਾ 2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸਹਿ-

ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ

-3-

ਦੇਸ਼ ਵਾਲਾ ਪਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ-ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਡੇਇਲ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਡੋਮਿਨਸ ਲਾਈਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਕਿ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 133 ਡੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ

-4-

ਨਿਯਮ 4 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 132-ਡੀ 1965 ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1955 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

10. ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਥਿਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਬਣਾਏਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(a) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵੇਸਵਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਯੋਗ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ;

(c) ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਰਸਾਏ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

12(a) ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 13 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਸਹਿ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12(ਏ) ਸਿੱਧੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 13 ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

-5-

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ- ਨਿਯਮ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 (ਏ) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਰਦ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਰਡੀਐਫ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

-6-

ਜਦੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 10, 11 ਅਤੇ 12' (ਏ) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ- (ਏ) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮਰਦ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਵਿਭਿੰਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਔਰਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਮਰਦ ਵਿਭਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਖਾਸ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 (ਏ) ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਡੋਮਿਨਸ ਲਾਈਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ 10, 11 ਅਤੇ 12(a) ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਏਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ| ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 (a)। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 10, 11 ਅਤੇ

-7-

12 (ਏ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਔਰਤ ਵਿਭਚਾਰੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 132-ਡੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 133-ਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੜੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਹੁਕਮ ਵੀ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਪਰ, ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Onam

Translator